

Sygn. akt IV CZ 121/11

POSTANOWIENIE

Dnia 12 stycznia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Dariusz Dończyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Wojciech Katner

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa A. B.

przeciwko E. D.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 12 stycznia 2012 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego

z dnia 14 października 2010 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Powód A. B. wniósł osobiście skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 12 sierpnia 2010 r., w którym Sąd ten oddalił jego zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 28 stycznia 2010 r.

Postanowieniem z dnia 14 października 2010 r. Sąd Okręgowy odrzucił skargę kasacyjną powoda. Od tego postanowienia powód, reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł zażalenie do Sądu Najwyższego, wnosząc o jego uchylenie, zarzucając naruszenie art. 398¹ § 1 k.p.c. i art. 398⁶ § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. Powód wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zarzuty podniesione w zażaleniu są niezasadne.

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązują zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych, zatem skargę kasacyjną do Sądu Najwyższego może sporządzić i wnieść w imieniu strony tylko adwokat lub radca prawny. Nie dotyczy to sytuacji, gdy stroną, jej organem, jej przedstawicielem ustawowym lub pełnomocnikiem jest sędzia, prokurator, notariusz albo profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych, a także, gdy stroną, jej organem lub jej przedstawicielem ustawowym jest adwokat, radca prawny lub radca Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa – art. 87¹ § 2 k.p.c. Skoro skarżący nie spełnia tych wymagań skarga kasacyjna wniesiona przez niego osobiście – jak prawidłowo ocenił Sąd drugiej instancji - była niedopuszczalna i podlegała odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c.

Trafnie także przyjął Sąd Okręgowy, że jego postanowienie z dnia 12 sierpnia 2010 r. nie jest orzeczeniem, które zgodnie z art. 398¹ § 1 k.p.c., może być zaskarżone skargą kasacyjną, co było dodatkową przyczyną uzasadniającą odrzucenie niedopuszczalnej skargi kasacyjnej. Art. 398¹ § 1 k.p.c. przewiduje, że skarga kasacyjna przysługuje od wydanego przez sąd drugiej instancji prawomocnego wyroku lub postanowienia w przedmiocie odrzucenia pozwu albo

umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie. Postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 12 sierpnia 2010 r. w przedmiocie oddalenia zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 28 stycznia 2010 r., którym odrzucono zażalenie powoda na postanowienie odrzucające jego zażalenie na zarządzenie z dnia 14 grudnia 2009 r. o zwrocie wniosku o przywrócenie terminu, nie należy do orzeczeń, od których można wnieść skargę kasacyjną.

Z tych względów orzeczono, jak w sentencji na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.